

Sygn. akt. II Kz 39/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Grzegorz Zarzycki (spraw.)

Sędziowie: SSO Adam Bąk

SSO Małgorzata Szwedo - Dec

Protokolant: st. sekr. sąd. Edyta Bełczowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 10 marca 2014r.

sprawy **M. K.** oskarżonego z art. 178a§1 kk, na skutek zażalenia Prokuratora Rejonowego w Kolbuszowej na postanowienie Sądu Rejonowego w Mielcu - VII Zamiejskowy Wydział Karny z/s w Kolbuszowej z dnia 9.01.2014r. w sprawie VII K 567/13 o zwrocie sprawy Prokuratorowi Rejonowemu w Kolbuszowej w celu uzupełnienia istotnych braków postępowania przygotowawczego

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł :

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9.01.2014r. w sprawie VII K 567/13 Sąd Rejonowy w Mielcu – VII Zamiejskowy Wydział Karny z/s w Kolbuszowej działając na podstawie art. 345§1 kpk zwrócił sprawę M. K. (oskarżonego o przestępstwo z art. 178a§1 kk) Prokuratorowi Rejonowemu w Kolbuszowej w celu usunięcia istotnych braków postępowania przygotowawczego - poprzez umożliwienie obrońcy oskarżonego końcowego zapoznania się z aktami postępowania przygotowawczego, a w konsekwencji umożliwienie zgłoszenia wniosków dowodowych na okoliczność sprawdzenia obrony oskarżonego.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości Prokurator Rejonowy w Kolbuszowej, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do merytorycznego rozpoznania przez Sąd I instancji. Prokurator podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia i mającego wpływ na jego treść, a polegającego na bezzasadnym uznaniu, że zachodzą istotne braki postępowania przygotowawczego w sytuacji, gdy obrońca oskarżonego nie składał wniosku o umożliwienie mu końcowego zapoznania się z materiałami dochodzenia i nie zachodziła potrzeba powiadamiania go o tej czynności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wywiedzione przez Prokuratora Rejonowego w Kolbuszowej w całości zasługuje na uwzględnienie. Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia przedstawił trafne zapatrywania prawne, jednakże nieadekwatne do rzeczywistego przebiegu postępowania przygotowawczego.

Zgodzić należy się, że na wniosek podejrzanego lub jego obrońcy prowadzący postępowanie przygotowawcze powinien wyznaczyć termin do końcowego zapoznania się z materiałami dochodzenia i powiadomić o tym wnioskującego co najmniej z 7-dniowym wyprzedzeniem, a następnie umożliwić złożenie wniosku o uzupełnienie postępowania

przygotowawczego i uzupełnienie materiału dowodowego w terminie 3 dni od wyznaczonego dnia zapoznania (argument z art. 321§1, 3 i 5 kpk w zw. z art. 325h kpk). Sąd I instancji słusznie również ocenił, że naruszenie tego obowiązku przez oskarżyciela publicznego jest istotnym brakiem postępowania przygotowawczego, a nadto w ogóle niemożliwym do naprawienia w postępowaniu sądowym, gdyż jest to integralna część postępowania przygotowawczego, służąca zagwarantowaniu prawa do obrony właśnie w tej fazie procesu.

Rzecz jednak w tym, że tego rodzaju istotny brak postępowania przygotowawczego nie wystąpił w toku dochodzenia prowadzonego w sprawie RSD-667/13 przeciwko M. K.. Jak bowiem trafnie podniósł autor zażalenia, ani sam M. K., ani jego obrońca, nigdy nie składali wniosku o umożliwienie końcowego zapoznania się z materiałami postępowania.

W czynności przesłuchania M. K. w charakterze podejrzanego uczestniczył jego obrońca aplikant adwokacki T. G. (substytut obrońcy adwokata R. Ł.), który złożył wniosek „o powiadomienie obrońcy podejrzanego o wszelkich czynnościach w przedmiotowym postępowaniu na adres kancelarii zamieszczony na upoważnieniu lub telefonicznie” (k.16). Natomiast na k.25 akt sprawy znajduje się notatka urzędowa sporządzona w dniu 23.12.2013r. przez policjanta P. G., potwierdzająca, że w tym dniu poinformował on aplikanta adwokackiego T. G., iż istnieje możliwość zapoznania się z aktami dochodzenia, zaś uzgodniony termin zapoznania to dzień 24.12.2013r. W dniu 24.12.2013r. ani oskarżony, ani jego obrońca, nie zapoznawali się z aktami, a więc sporządzony został akt oskarżenia, zatwierdzony ostatecznie przez Prokuratora w dniu 30.12.2013r.

Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że obrońca oskarżonego „zażądał” zapoznania się z aktami (k.60v.). Tego rodzaju wniosek Sąd I instancji wysnuł z opisaney wyżej notatki urzędowej. Tymczasem skarżący twierdzi, że notatka wskazuje, iż „prowadzący dochodzenie z własnej inicjatywy (z grzeczności) poinformował telefonicznie obrońcę o możliwości zapoznania się z aktami sprawy i uzgodnił z nim termin na 24 grudnia 2013r.” (uzasadnienie zażalenia na k.45). Trudno nie przyznać racji skarżącemu, skoro rzeczywiście z treści przedmiotowej notatki żadne „żądanie” obrońcy oskarżonego nie wynika.

Sąd Odwoławczy pragnie podkreślić, że od początku dochodzenia interesy procesowe oskarżonego M. K. reprezentował jego obrońca. Brał on udział w czynnościach procesowych, był zawiadamiany o terminach przesłuchania kolejnych świadków, dysponował niezbędną wiedzą prawniczą. Nic nie stało na przeszkodzie by obrońca do protokołu bądź w odrębnym piśmie procesowym złożył jednoznaczny w swej treści wniosek o umożliwienie mu końcowego zapoznania się z materiałami postępowania. Skoro tego nie uczynił, to oznacza, że tego nie chciał. Zwrot sprawy Prokuratorowi w oparciu o domniemania lub dowolne interpretacje treści innych oświadczeń woli obrońcy nie jest w takich realiach procesowych uzasadniony.

Wobec całokształtu naprowadzonych wyżej okoliczności i ustaleń Sąd Odwoławczy uznał, że nie zachodzą przeszkody natury proceduralnej, uniemożliwiające rozpoznanie skargi publicznej w postępowaniu sądowym, gdyż nie doszło do naruszenia prawa do obrony oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym. Z tych też względów, działając w oparciu o przepis art. 437§1 kpk, należało uchylić zaskarżone postanowienie.